

32ste jaargang, nr. 1

januari/februari 1980

DE NIJDAMSTRA TYNGE

PERIODIEK VOOR DE GESLACHTEN
NIJDAM, NIEUWDAM, VLEER, WIJNIA

NIJDAMSTRA

Orgaan der Nijdamstra-Stichting

Wij vragen ons af of de toestand niet ernstig genoeg is geworden
om een campagne te voeren voor een nieuwe levensstijl,
waarin versobering een sleutelwoord is.
(Dr. A.H. van den Heuvel)

—*—

IN DE ACHTTIENDE EEUW

In de achttiende eeuw werd ook veel gedaan ter verzorging en huisvesting van ouden van dagen, wezen en zieken. Ook toen waren er sociale en maatschappelijke problemen.

Wat het particulier initiatief in die jaren tot stand wist te brengen, grenst aan het ongelovige, met onze moderne ogen (Staat en Gemeente) gezien. Mag ik een paar hiervan noemen!

De opleidingen van jongelui tot bekwame ambachtslieden; de meisjes tot flinke huisvrouwen. Voorts oprichting van allerlei nuttige inrichtingen, onder meer bibliotheken, scholen enz. In elke stad verrees een ziekenhuis, wees-inrichting, hofjes waar minder bedeelden hun laatste levensjaren ongestoord konden slijten. Het particulier initiatief was geweldig. Aan het hoofd van al die huizen stond een bestuur, in die dagen genoemd „college van regenten”. Het waren steeds rustige deftige mannen, die begaan waren met het lot van hun medemens.

In de regel kwamen de regenten op vastgestelde tijden bijeen in de „regentenkamer”. Een kamer met goudleer behangsel met gobelins. In het midden stond een grote tafel met groen laken gedekt en daaromheen waren de fraaie stoelen geplaatst met kleurige en kostbare stoffen bekleed. Voor de praeses was veelal een ietwat rijker georneerde stoel voorhanden. Op de tafel voor hem stond een lage lessenaar, waarop zijn papieren en zijn hamer lagen.

Rechts van hem zat de scriba, die voortdurend de nodige notities maakte. Aan de andere kant zat de rentmeester, wiens baantje nu niet altijd zo prettig was, want hij moest met het geld zien rond te komen.

De overige regenten namen de andere plaatsen in, en wel zo, dat rekening werd gehouden met het aantal jaren, dat zij in functie waren. Het was traditie, maar men hield er zich aan.

Als een maaltijd werd genuttigd, waarbij veelal het servies gebruikt werd, dat alleen bij die gelegenheid uit de kast werd gehaald, brandden ook in de zaal alle lichtkronen en lichtarmen, en de kaarsen spreidden een weldadig licht. In de regentenkamer hingen de grote schilderstukken met de portretten van

de regenten, dikwijls ook van hun voorganger, in fraaie gesneden lijsten, waarop hun „wapenen” voorkwamen en hun namen in sierlijke letters getekend.

Natuurlijk ontbrak ook nooit de grote kussen-kast, een belangrijk kunstwerk, waarin de boeken en bescheiden werden opgeborgen.

De grote staande pendule hield de heren op de hoogte van de tijd, terwijl een pijperek hen van een lange „gouwenaar” voorzag.

Ze boden elkander wel eens een snuifje aan, waarop heerlijk geniest kon worden.

—*—

Jan Tanis - Villecroze:

LEVEN IN DE PROVENCE - 5.

Aangezien gepensioneerden uit het buitenland voor de Franse deviezenpositie alleen maar voordeel opleveren, ze besteden uit Nederland afkomstig geld ten bate van Franse leveranciers, zou men verwachten dat in Frankrijk werkende Nederlanders nog strengere eisen voorgeschoteld zouden krijgen. Het tegendeel is het geval. In het kader van de E.E.G.-bepalingen hebben de betrokken regeringen namelijk maatregelen getroffen om de uitwisseling van Franse arbeiders naar Nederland en omgekeerd zo soepel mogelijk te maken. Mijn beide jongste zoons, die hier werk gevonden hebben, kregen bijvoorbeeld ineens een verblijfs- en werkvergunning voor vijf jaar en wel zonder de voor ons vereiste medische keuring, bewijzen van goed gedrag in Nederland enz. Op hun carte de séjour krijgen ze echter niet zoals wij een belastingzegel, die de garantie biedt dat men weinig risico's loopt het land uitgewezen te worden. Komen ze zonder werk of vervallen zij tot crimineel gedrag dan kunnen zij zonder veel omslag over de grens gezet worden, ondanks hun langer geldige vergunningen. Dit is een punt van vitaal belang, want de Franse politie is weliswaar zeer correct (daar zou men in Nederland nog een voorbeeld aan kunnen nemen), maar heeft stringente voorschriften, terwijl ook de wetten naar verhouding streng worden toegepast. Dat komt grotendeels doordat de organisatie van de politie (gendarmerie) op militaire leest geschoeid is.

Na dit misschien wat erg zakelijke verslag over voorschriften en regels, essentieel om in Frankrijk vaste grond onder de voeten te krijgen, kunnen we eindelijk eens wat dieper ingaan op het dagelijkse leven in deze streek zelf. Laat ik dan eerst beginnen met uit te leggen wat we eigenlijk onder de Provence

moeten verstaan. Zij bestrijkt een uitgestrekt gebied met een sub-tropisch klimaat en was al voor de Christelijke jaartelling een Romeinse provincie (Provincia Romana, waaruit de naam Provence is ontstaan). Duizend jaar later vormde zij een apart koninkrijk en na een zeer ingewikkelde historie werd het hele gebied onderdeel van het Franse rijk in 1481. Er is, naast het Franse, nog steeds een eigen Provençaalse taal, met veel Italiaanse en zelfs Spaanse trekken, die sterk in ere gehouden wordt, vooral door de grote invloed van de beroemde dichter Frédéric Mistral (1830–1914), die in zijn werken bewust de eeuwenlange ontwikkelingen van taal- en stijlkunde van deze streek populair maakte. Tegenwoordig is de Provence onderverdeeld in een vijftal departementen, te vergelijken met onze provincies: de Bouches-du-Rhône, Var, Vaucluse, Alpes de-Haute-Provence en Alpes-Maritimes. Het oostelijke deel bestaat uit hoge bergen, die naar het westen toe steeds lager worden, om in de Rhône-delta in laagland over te gaan (b.v. in het beroemde natuurgebied de Camargue). Ons departement de Var bestaat in hoofdzaak uit bergen en heuvels, die zelden boven de 700 meter uitkomen. Het landschap is vooral in de hogere streken dun bevolkt en bedekt met zeer uitgestrekte bossen; in de valleien is er veel landbouw, voornamelijk wijngaarden, maar ook olijven, graan, groenten en boomgaarden. De veeteelt is voor alles gericht op het houden van schapen en wat geiten; varkens ziet men weinig en rundvee ontbreekt nagenoeg geheel. De bossen zijn of staatsbezit of in particuliere handen. In de droge zomers bestaat groot gevaar voor bosbrand, wat vooral dit jaar gebleken is. Er was sprake van een werkelijk nationale ramp, die ook in Nederland de voorpagina's van de kranten en de televisierubrieken haalde: meer dan 30.000 ha is verloren gegaan, vermoedelijk voor een groot deel door opzettelijke brandstichting door pyromanen of politiek geagiteerden. De bevolking in onze omgeving is hiervoor niet alleen bang, maar geeft ook blijk van grote verontwaardiging, want de mensen hier houden veel van hun land en willen het zo mooi mogelijk houden. Dat is een kenmerk van vrijwel elke dorpsgemeenschap, zoals bijvoorbeeld blijkt uit de driemaandelijke nieuwsbrief van de burgemeester persoonlijk, die bij herhaling pleit voor een schoon en goed onderhouden landschap. Het komt ook tot uitdrukking in onder meer het gemeentelijke park van Villecroze, een fraai onderhouden tuin met waterval en grotten, waaraan tien maal zo grote gemeenten in Nederland niet kunnen tippen. Daarbij komt dat de mensen voor ieder lid van hun gemeenschap uitermate vriendelijk zijn, en niet alleen voor eigen landgenoten, maar ook voor vreemdelingen (met uitzondering veelal voor de Duitsers, die hier in de oorlog flink huisgehouden hebben). En er wonen hier nogal wat buitenlanders, alleen al in Villecroze, met zo'n 500–600 inwoners, een half dozijn Nederlandse families en daarbij nog de nodige Belgen en

Engelsen. Veel Fransen, die het in de zomer aan de kust (Côte d'Azur) of in het noorden van het land resp. te druk of te koud vinden hebben hier bovendien een zomerresidentie.

Kenmerkend is, dat wij hier in de twee jaar dat we hier wonen al meer Franse vrienden en kennissen hebben dan het totaal van onze hele vriendenkring in Doorn. Wel een bewijs dat we niet veel moeite gehad hebben om ingeburgerd te raken en we hebben dan ook nog geen enkele keer heimwee gehad naar de Lage Landen.

(Wordt vervolgd)

— * —

FINANCIEEL JAAROVERZICHT OVER HET JAAR 1979

Inkomsten:		Uitgaven:	
Abb. gelden	f. 1.640,00	Drukkosten Nijd.Tynge	f. 1.232,40
Donaties/kontributies	f. 418,00	Verzendkosten idem	f. 820,15
Vrijwillige bijdragen	f. 408,08	Drukwerken	f. 234,16
Verk. delen Nijd.boek	f. 180,00	Reiskosten	f. 115,90
Rente	f. 9,73	Kontributies N.G.V., Fryske Akademy en Gruoninga	f. 80,00
		Porti/telefoon	f. 134,57
		Overboeking naar R.P.S.	f. 38,63
TOTAAL	<u>f. 2.655,81</u>	TOTAAL	<u>f. 2.655,81</u>

Ondanks overboeking van een batig saldo naar de R.P.S. ten bedrage van f. 38,63 blijkt overduidelijk uit het bovenstaande overzicht, dat er eigenlijk van een tekort sprake is. De druk- en verzendkosten van ons orgaan liggen nu al 25 procent hoger dan de hiervoor bestemde abonnementsgelden en in 1980 zal het percentage zeker ongunstig beïnvloed worden door de verhoogde porti en andere kosten.

Een bijzondere gelukkige omstandigheid is dat de meeste leden deze situatie blijkbaar hebben ingezien door eigener beweging meer contributie over te maken dan het minimale bedrag van amper één gulden per maand.

Het moge dan onzerzijds een goed streven zijn de contributie voor een ieder zo laag mogelijk te houden, maar die van ons is over het algemeen toch wel

de laagste welke in den lande voor culturele verenigingen wordt betaald. In de toekomst zal dan ook node tot verhoging der kontributie overgegaan moeten worden.

Een woord van grote dank is hier zeker op zijn plaats aan al die weldoeners, die onze familievereniging steunden met hun vrijwillige bijdragen, waardoor een groot deficit werd voorkomen.

Alle H U L D E !!!!!

De penningmeester.

— * —

OPSPORING VERZOCHT!

De familie Westerhuis-Nijdam,

VOORHEEN: H.J.Kniggestraat 96,
9501 NH Stadskanaal

schijnt naar elders te zijn vertrokken, zonder even een verhuisberichtje te zenden. Gezonden post kwam retour met de koel-zakelijke mededeling van de Post: VERTROKKEN. Vroeger vermeldde men nogal eens het adres „waarheen”, maar dat is er tegenwoordig niet meer bij.

Wie kan ons het huidige adres melden? Bij voorbaat hartelijk dank!

— * —

FAMILIEBERICHTEN

Vrijdag 30 november a.s. zijn onze pleegouders en grootouders KLAAS FLEER en REES FLEER-VISSER 40 jaar getrouwd.

Tjeerd, Rens, Pieterjan, René.

Lemmer, november 1979, Jol 4.

Tige bliid en tankber dogge wy jimme yn it heitelân to witten de berte fan ús leaf jonkje: „MARK-GARRETH”.

De Heare hat ús tige holpen en wy forbliidzje ús yn Him en bidde dat Hy Mark syn namme yn it Boek fan it libben skriuwe wol.

Heit en mem fan dizze lytse skat binne Frederik Ernst Wagenaar en Kathy Wagenaar-Link. Pake en beppe: Age en Geartsje Wagenaar-v.d.Sluis, en Garreth Link en Mildred Link-Wisse.

Frederik is de oer-pakesizzer fan Klaas Nijdam en Louise Brüne, dy't foarhinne yn Lollum Fr. wennen. Bledside 491 yn it famyljeboek 5.

Fruitland, Ontario, Canada, nov. 16 '79.

Erg gelukkig en met dank aan God, die leven gaf en leven spaarde, werd ons huwelijk rijk gezegend met de geboorte van een dochter, die wij noemen YMKJE ALI.

K. Wijnja, A. Wijnja-Elgersma,
21 januari 1980, Sjaerdawei 29,
8625 HR Oppenhuizen.

Ps. 23: „De Heer is mijn Herder”.

Na een gelukkig huwelijk van bijna 63 jaar is zacht en vredig van ons heengegaan mijn lieve vrouw, onze zorgzame moeder, grootmoeder en overgrootmoeder ANTJE HILVERDA, echtgenote van G.Nijdam, op de gezegende leeftijd van 84 jaar.

Andijk: G.Nijdam. Andijk: Y.Vriend-Nijdam, J.Vriend. Lynden (U.S.A.): L.Nijdam, W.Nijdam-Brouwer. Andijk: G.Uiterdijk-Nijdam, J.Uiterdijk. Oak Harbor (U.S.A.): G.Nijdam, C.Nijdam-Kramer. Andijk: J.Vriend-Nijdam, N.Vriend. Enkhuizen: D.Mosselman-Nijdam, J.Mosselman. Andijk: S.Nijdam, A.Nijdam-Kastelein. Klein- en achterkleinkinderen.

Andijk, 15 november 1979.

Dijkweg 32.

Heden is van ons heengegaan, mijn lieve man, onze allerbeste broer, zwager en oom SIJTZE DE GROOT, in de ouderdom van bijna 84 jaar.

Wolvega, 21 november 1979. Lennaflat 140.

Wolvega: R.de Groot-Nijdam. Castricum: F.de Groot, W.de Groot. Gorinchem: P.Nijdam, N.Nijdam-Roest. Leersum: J.K.Nijdam, W.Nijdam-Lemmers en kinderen.

Geen bloemen.

Voor ons onverwacht heeft de Here tot Zich genomen mijn lieve man, onze zorgzame vader, groot- en overgrootvader FREERK WIJNJA in de ouderdom van 77 jaar, na een gelukkige echtvereniging van 52 jaar. „Hij is verlost.”

Oppenhuizen, 23 december 1979.

Bonningastrjitte 38.

A.Wijnja-Meesters. Tzum: A.Salverda-Wijnja, S.Salverda. St.Nicolaasga: J.Tuitent-Wijnja, W.Tuitent. Sijbrandaburen: T.Dotinga-Wijnja, W.Dotinga. Heerenveen: A.G.Hooisma-Wijnja, A.Hooisma. Klein- en achterkleinkinderen.

Omgekomen meisje in Boyl afkomstig uit Leeuwarden.

BOIJL - Het kind dat maandag om het leven is gekomen bij een brand in een vakantiehuis in het bungalowpark „De Groene Zoom” te Boyl was de ander-

half jaar oude Marianne Nijdam uit Leeuwarden. De brand is ontstaan, doordat een vierjarig zusje van het slachtoffer met lucifers speelde. Dat gebeurde toen de moeder nog in bed lag. Door de brand in de slaapkamer van de kinderen is Marianne waarschijnlijk gestikt. Zij heeft ook brandwonden opgelopen.

Door een noodlottig ongeval is van ons weggenomen onze lieveling MARIANNE, slechts 1½ jaar oud.

Pappa en Jolanda.

Leeuwarden, 24 december 1979, Wouwermaansstraat 5.

Dankbaar voor hetgeen hij voor ons heeft betekend, geven wij kennis dat de Here tot Zich heeft genomen, mijn lieve man, onze zorgzame vader, groot- en overgrootvader KORNELIS WIJNJA, op de leeftijd van 76 jaar.

3 januari 1980,

Noardein 89, 8625 TH Oppenhuizen.

J.Wijnja-Suierveld. Kinderen, klein- en achterkleinkinderen.

Zeer onverwacht is van ons heengegaan, mijn man en onze lieve vader en grootvader MARINUS ANNE NIJDAM op de leeftijd van 75 jaar.

Groningen, 21 januari 1980.

Correspondentieadres: van Heemskerckstraat 16, 9726 GK Groningen.

Groningen: R.H.Nijdam-Bloksma. Franeker: H.Nijdam, E.Nijdam-De Jong.

Nijmegen: R.G.Wiegersma-Nijdam, W.Wiegersma. Lippenhuizen: G.H.Nijdam,

A.Nijdam-Dijkstra. Groningen: P.J.R.D. Nijdam, A.Nijdam-Nauta. Stadska-

naal: M.R.Wubs-Nijdam, W.G.Wubs en kleinkinderen.

Na een ernstige ziekte is van ons heengegaan onze geliefde broer, zwager en oom PIETER WIJNIA in de ouderdom van 79 jaar.

Joh: 19 : 30.

Koudum, 23 januari 1980, „De Finke”.

Fam. Wijnia, Fam. Cnossen.

Geheel onverwacht is van ons heengegaan, mijn lieve man, onze lieve vader en pake KLAAS NIJDAM op de leeftijd van 63 jaar; na een gelukkig huwelijk van 40 jaar.

8491 BR Akkrum, 23 januari 1980, Ombocht 2.

Akkrum: A.Nijdam-Aardema. Akkrum: J.Ruiter-Nijdam, T.Ruiter. Roorda-

huizum: P.Sternsdorff-Nijdam, H.Sternsdorff en kleinkinderen.

FAMILIE-NIEUWS

Annelies Nijdam sterk op invitatietoernooi om Friesland Cup.

Heerenveen - Het eerste invitatietoernooi om de Friesland Cup keurturnen voor dames, georganiseerd door Wik FTC uit Heerenveen, is een aardig succes geworden. En dat, ondanks het niet zo ideale tijdstip op zondagavond en het afbellen van een van de beste ploegen, Pro Patria uit Zoetermeer. De publieke belangstelling was toch nog vrij goed, terwijl het resterende kwartet verenigingen voor een aardige wedstrijd zorg droeg. Het ligt dan ook in de bedoeling dit evenement jaarlijks terug te laten keren en dan waarschijnlijk met buitenlandse verenigingen er bij.

De wisselbeker werd voor de eerste keer gewonnen door De Hazekamp uit Nijmegen met 127.95 punten, voor de organiserende vereniging Wik FTC. De turnsters Klaske Helfrich, Jeanette Dooper, Carmen Borsboom, Petra Visser en Annelies Nijdam sprokkelde 122.30 punten bijelkaar. Wik was overigens niet op zijn sterkst omdat Rennie Meester vanwege een blessure niet van de partij kon zijn. De Quick-dames uit Leeuwarden (Gerda Frederiks, Mandie Dikkerboom, Jettie Annema, Maartje Schuurmans en Herma Giezen) werden derde met 116.75 punten, de sportclub Delfzijl vierde met 113.70.

Annelies Nijdam toonde zich de beste individuele turnster. Op de vier onderdelen sprong, brug, balk en vrije oefening, die volgens topsport-normen gejureerd werden, haalde de goed turnende Annelies Nijdam 34.95 punten. De tweede en derde plaats waren voor turnsters van De Hazekamp die beide tot de Nederlandse A-selectie behoren, Mirjam Eigenhuizen en Monique Kaaks met respectievelijk 34.65 en 33.20 punten. Opvallend was verder nog de vierde plaats van Herma Giezen met 31.90 punten.

— * —

JOHANNES CALVIJN (1509—1564) - vervolg.

Iets uit z'n leven en werk, door W.Wijnia, Emmen.

Op de beschuldiging van prof. Caroli, dat Calvijn de Drieëenheid zou loochenen, reageerde de Hervormer fel. Hij schold z'n beschuldiger uit voor „bedrieger, valse schurk, die de galg verdiende”. Nog nimmer had Calvijn zich zo laten gaan. Echter: er bleef iets van hangen, hoewel Farel Caroli de genadeslag had toegebracht, door diens leven bloot te leggen. De laster werkte nochtans door. En Calvijn werd vergeleken met Dr. Servet, de vrijdenker, wiens dood hij later bewerken zou. Wellicht wilde de Hervormer zich door de exe-

cutie van Servet zuiveren van de blaam, die op z'n leven was komen te liggen. Intussen werd de oppositie sterker. De Hervormden werden in hun woningen bedreigd. De Grote Raad van 200 ging om! Toch gingen ze met prediken door, omringd door vrienden en vijanden, terwijl de messen getrokken werden. Nu werden ze verbannen en binnen 3 dagen moesten ze de stad verlaten. Calvijn sprak: „Wij dienen een grote Meester die ons belonen zal”. En Farel gromde: „Het is goed, laten wij in Gode naam gaan”. Farel vestigde zich in Neuchatel, Calvijn in Bazel, waar hij de pestzieken verpleegde. Hij bleef er slechts kort, en vertrok naar Straatsburg, waar Bucer leerde, de „Zacheus”, met z'n machtige kop en meester op alle wapenen. Calvijn had 't hier druk: hij preekte 4 maal per week en hield colleges. Maar hij geraakte in geldnood. Op aanraden van Bucer zocht en vond hij hier een vrouw: Idelette Bure, een weduwe met 2 kinderen, zonder vermogen, maar godvruchtig, zacht en zeer beminnelijk, hulpvaardig voor zieken en stervenden. Begin aug. 1540 huwden ze. Ze kregen een zoon (helaas ontijdig) die na 14 dagen overleed. Met haar is Calvijn 7 jaar gelukkig gehuwd geweest, toen God ze door de dood tot zich nam. Zo is Calvijn zonder nageslacht gebleven. Geestelijk echter is zijn nakomelingschap ontelbaar geworden!

Hij voerde hier ook de Psalmen in, door z'n vriend Marot vertaald, waarmee hij de diensten sierde. Bidden deed hij gaarne knielend. In de spelonk had hij dit vroeger reeds geleerd! Calvijn was overtuigd dat Genève hem eens terug zou roepen. En hij had goed gezien. De Rooms en hadden de kop weer opgestoken. Bern en Frankrijk loerden om Genève afhankelijk te maken. De anarchie nam toe: de partijen wapenden zich. Een oproep van kardinaal Sadolet moest hoog nodig beantwoord worden, wilde 't Protestantisme niet ondergaan. En toen — ten einde raad werd het antwoord aan Calvijn weer opgedragen met de bede: „Kom over en help ons”. Calvijn echter, die in 6 dagen een stuk opstelde, waarmee hij Sadolet verpletterde, aarzelde en ging te rade bij Farel. Anderhalf jaar beukte deze geweldige moker op 't hart van Calvijn. En in september 1542, voerde hij hem ten tweeden male als Overwinnaar Genève binnen. Geestdriftig werd de grote Hervormer ingehaald en met eerbewijzen overladen. Men was hem geheel ter wille. Op zijn wens kreeg de St. Pieter nieuwe banken en tevens een nieuwe kansel.

„Een nieuwe toga, een tractement van f. 500,—, 12 maten graan en 2 vaten wijn (2 maal zoveel als de andere predikanten, en evenveel als een burgemeester)”. Het avondmaal werd gevierd, en een wekelijkse boete en bededag verordend.

Geen grote, noch kleine kiezersraad regeerde, het was Calvijn. Zijn wil was wet! Het begin van dit tijdsbestek begon echter moeilijk. De pest woedde in de stad en orde was er niet. Hij trad terstond handelend op. De kerkgang

werd verplicht gesteld, op de munten en gebouwen kwam I.H.S., het monogram van Christus. Hij kreeg een gerechtsdienaar tot beschikking. Speel- en wijnhuizen werden gesloten, het dansen verboden, echtbreuk met de dood gestraft. Kegelspel was toegestaan. Soberheid in kleding en voedsel werd voorgeschreven. Controle daarop werd ingesteld. Van lange preken hield hij niet. De Hogeschool, die hij stichtte werd beroemd. John Knox, Granmer en Marnix van St. Aldegonde, alsmede Lodewijk van Nassau kwamen naar Genève. Genève werd toevluchtsoord voor de kerke Christi. De barmhartigheid bloeide als nooit tevoren. Ook de beroemde Beza deelde er in. 29 maart 1549 trof Calvijn de slag zijns levens. Z'n beminde Idelette stierf aan de tering. Hij was diep getroffen en hertrouwde niet! Hier gescheiden, eens eeuwig verenigd. Maar . . . het leven ging door. En Calvijn kreeg het moeilijk. Onverbidde strafte hij de overtreders, aanzienlijken en geringen, rijk of arm, geleerd en ongeletterd.

(Wordt vervolgd)

— * —

LIFTEN

Het personenvervoer na de oorlog was toentertijd nog tamelijk hopeloos, zodat het zogenaamde „LIFTEN” ook hier erg in zwang kwam. Uit deze tijd herinner ik mij nog zeer veel voorvallen, waarvan ik U de volgende niet wil onthouden.

Deze manier van vervoer was niet meer zo intens en moederziel alleen was ik op weg van Den Haag naar Amsterdam, toen ik in laatstgenoemde plaats op het Rokin een filmdiva van ongekende schoonheid ontwaarde, die met haar handje een liftvragende beweging maakte. Was het wonder, dat mijn wagen als bij intuïtie ogenblikkelijk stilstond?

Toen zij dan ook met een ongehoord lieflijke stem vroeg of zij mocht meerijden, daar ik, gezien mijn nummerbord blijkbaar naar Friesland moest, stond de deur al open. U kunt zich het volgende misschien niet (of wel) indenken; hoe dan ook, ik durf U wel eerlijk verklaren, dat ik over deze onverwachte ontmoeting buitengewoon verrukt was, temeer daar ik nu niet bepaald een Adonis ben. (In feite zie ik er nu al tegen op, dat mijn conterfeitsel de een of andere keer onder de rubriek: „Wij nemen afscheid van . . .” in ons orgaan wordt afgedrukt, want fotogeniek ben ik allermintst.) Zoals reeds gememo-reerd was deze vrouw weergaas knap, haar manieren onberispelijk en haar stem gelijk muziek. Kortom: „Een droom!”

Bovendien bleek zij zeer onderhoudend te zijn en al keuvelend reden wij saampjes genoeglijk met een stabiel gangetje van 60 km. per uur rustig in de richting Afsluitdijk. Wat mij echter bijzonder opviel, was, dat zij zo verzorgd en voortreffelijk Nederland sprak.

Zelden van mijn leven hoorde ik zo voor 100 procent onze taal spreken of het moest in de omgeving van Bloemendaal zijn, waar, zoals wordt beweerd het zuiverst Nederlands wordt gesproken. Zij zei wat, ik zei wat: kortom wij zaten zo echt knusjes wat tegen elkaar te fantaseren, wat de reis aanmerkelijk verkortte, want voor we het beiden wisten, waren wij in DEN OEVER, waar zij moest uitstappen. Het bleek, lat zij nog een eindje moest lopen, voordat ze te bestemder plaatse was en hoewel de benzine nog gedistribueerd was en het maken van onnodige omwegen uit oogpunt van mijn grote baas bekeken niet geoorloofd was, kon ik de verleiding niet weerstaan in dit geval 100 procent service te verlenen en bood haar dus aan haar bij de desbetreffende boerderij, waar zij moest wezen, af te zetten. Na enkele kilometers was het doel bereikt en bij het uitstappen zei zij met haar lieflijke stem: „Heel hartelijk bedankt Mijnheer; ik vind het buitengewoon vriendelijk van U, dat U mij zo ver heeft gebracht. Ik vond de reis reuze leuk en mag ik U nog even vragen, wat de kosten zijn?”

Hoewel mijn antwoord op dergelijke vragen altijd luidde: „Ik wil er beslist niets voor hebben, dit moet U beschouwen als SHELL-SERVICE!”, schoot mij nu een dol idee door mijn hoofd.

Ik dacht, als ik nu eens in 't Fries begin te praten, verstaat zij hiervan geen woord en zal dit wel weer een wedervraag ten gevolge hebben en kan dit gezellig samenzijn nog met een leuk babbeltje verlengd worden. Ik antwoordde dan ook prompt: „Sjuchres fanke, ik haw mar ien taryf en dat is 's tût de km. (Kijkt U eens, juffrouw, ik heb maar één tarief en dat is één zoen per km.”).

Op hetzelfde ogenblik vertrok haar vriendelijk gezichtje en ietwat gepiqueerd antwoordde zij: „Dan sil ik Beppe sneintejoun wol efkes stjûre om ôf te rekkenjen, jer! (Dan zal ik mijn grootmoeder zaterdagavond wel even sturen om af te rekenen, hoor!”).

?????

C. v.d. S.

GENEALOGIE

TIENDE GENERATIE (vervolg)

KINDEREN VAN YME ENNES WYNIA EN PIETJE MINNES FABER

— X — 1685 — INNE YMES WYNIA, van beroep: schipper, geb. 18.05.1853 te Grouw, overl. nog onbekend, trouwde 1.02.1879 te Dantumadeel met: JELTJE HEERES DE HAAN, geb. 16.06.1856 te Heerenveen, overl. 7.09.1937 te Sneek, dochter van Heere Klazes de Haan en Ynskje Luitzens Kuipers.

Kinderen:

YNSKJE	geb. 21.05.1879 te Boornzwaag.
YME INNES	geb. 21.10.1880 te Boornzwaag, volgt.
HERRE INNES	geb. 3.07.1883 te Sneek (vertrok 21.01.1909 naar A'dam).
PIET INNES	geb. 16.01.1885 te Sneek, volgt.
PIETJE	geb. 29.11.1886 te Sneek.
KLAAS INNES	geb. 31.07.1889 te Oosterlittens (15.03.1919 naar A'dam).
TETJE	geb. 8.07.1891 te Woudsend (12.02.1907 naar A'dam).
HILTJE	geb. 2.02.1895 te Sneek.
INNE INNES	geb. 16.08.1897 te Tirns, volgt.

— X — 1686 — MINNE YMES WYNIA, van beroep ?, geb. 29.03.1856 Smalle Ee, overl. nog onbekend, trouwde ? te ? met ANTJE FEENSTRA, geb. 21.03.1863 te ? dochter van ?

Kinderen:

TRIJNTJE	geb. 4.01.1889 te Bolsward, trouwde 17.05.1913 in Wymbritseradeel met OEPKE VAN DER HEIDE, geb. 3.01.1884.
PIETJE	geb. 17.12.1889 te Sneek, trouwde 22.05.1920 te Leeuwarden met WIEBE DE VRIES, geb. 18.01.1894. Ontbonden 10.03.1932 te Leeuwarden.
IDSKE	geb. 2.03.1891 te Sneek, trouwde EELTJE WYTZES WIERSMA, eierhandelaar te Sneek.

JAN MINNES
FOKELTJE
YME → FOKELTJE
JETSKE

geb. 22.12.1892 te Sneek, volgt.
geb. 27.05.1894 te Sneek, jong overl. aldaar.
geb. 24.02.1896 te Sneek.
geb. 30.03.1901 te Schoterland, trouwde 1)
8.12.1928 in Wymbritseradeel: BEREND KUI-
PER, geb. 16.07.1907 te Sneek. Ontbonden 5.
02.1940 in Wymbritseradeel. Hertrouwde 2)
16.04.1941 te Amsterdam CORNELIS SPIJ-
KER, geb. 30.12.1901 te Alphen aan de Rijn.
geb. 8.02.1904 te Sneek, volgt.

FOLKERT MINNES

— X — 1687 — FOLKERT YMES WYNIA, geb. 10.10.1857 te Sneek (nadere gegevens nog onbekend).

ZOON VAN SIEBREN ENNES WINIA
EN 2) FOKJEN MEINES JANSMA

— X — PIETER SIEBRENS WIENIA (!!) — naamswijziging !!, van beroep veehouder, geb. 21.08.1864 te Boornzwaag onder Oppenhuizen, trouwde ? te ? met 1) GEELTJE KLIJNSMA, geb. in 1864 te Follega, overl. in 1894 aldaar, dochter van Albert engeles Klijnsma (van Echten) en Pierke Jolles Dijkstra (van Langweer). Hij hertrouwde met 2) Elizabeth M.Doever. (Nadere gegevens nog onbekend).

Kinderen:

Uit eerste huwelijk:

FOKJE

geb. 21.08.1884 te Follega nr. 1, trouwde met
PIETER VAN ZANDBERGEN, geb. 15.04.
1875 te ?

PIERKE

geb. 6.09.1886 te Follega nr. 1, huwde SIPKE
SCHILSTRA (overl.).

ALBERT PIETERS

geb. 18.06.1888 te Follega nr. 1, veehouder,
ongetrouwd.

SIEBREN PIETERS

geb. 25.03.1890 te Follega nr. 1.

MEINE PIETERS

geb. 13.04.1892 te Follega nr. 1, volgt.

Uit het tweede huwelijk:

MARTEN PIETERS

geb. 11.11.1898 te Follega nr. 1.

JELLE PIETERS

geb. 1.12.1899 te Follega nr. 1.

ELIZABETH

geb. 20.06.1901 te Follega nr. 1, huwde H.J.
NAUTA van Hommerts.

MAAIKE

geb. 5.03.1903 te Follega nr. 1, huwde UILTJE

HARRIT DE JONG van Eesterga.
geb. 14.12.1907 te Follega nr. 1, huwde N. de
Jong van Nijega (H.O.N.).

GEELTJE geb. 7.07.1913 te Follega nr. 1, huwde 13.08.
1936 in Lemsterland. met **ARNOLDUS DE**
HOOP, geb. 26.05.1911 te Oosterzee, zoon van
Frans de Hoop en Antje van der Gaast.

ZOON VAN JEAN THEODORUS BRUNO RAMEAU WIJNIA
EN 2) KLAASJE ANNES SCHEEPSTRA

— X — 1709 — **ANNE THEODORUS LODEWIJK WIJNIA**, van beroep boek-
houder, geb. 11.03.1869 te Sneek, overl. 9.01.1929 aldaar, trouwde 22.11.
1897 te Sneek met **BIEKE MOLENAAR**, geb. 12.12.1873 te Sneek, overl.
30.12.1931 aldaar, dochter van ?

Kinderen:

JEAN BRUNO geb. 24.03.1898 te Sneek, overl. 21.01.1899
aldaar.

JEAN BRUNO geb. 22.10.1901 te Sneek, volgt.

BIEKE KLAASJE geb. 17.05.1903 te Sneek, van beroep modis-
te, adres: Eenheid 12 te SNEEK.

KINDEREN VAN THEUNIS RUURDS WIJNIA
EN 1) ANTJE JACOBS DE GROOT

— X — 1722 — **RUURD THEUNIS WIJNIA**, van beroep veehouder, geb. 12.
08.1819 te Britswerd, overl. 10.02.1854 te Friens, trouwde 6.05.1848 1)
in Baarderadeel met **FROUKJEN IJDES PEEKEMA**, geb. 10.07.1827 te
Broek, overl. 13.11.18 . . te Idaard, dochter van boer Yde Wybes Peekema
en Lamkjen Thijssens Taconis. Hij hertrouwde 9.05.1857 in Idaarderadeel
2) **RUTGER GEERTS FOPMA**, geb. 30.07.1824 te Wansum, overl. 31.08.
1866 te Friens, dochter van ?

Kinderen:

LAMKJE geb. 7.10.1849 te Friens, overl. 23.12.1922 te
Irnsom, trouwde 16.05.1872 in Idaarderadeel
CORNELIS WYBREN DE HAAS, veehouder te
Irnsom.

ANTJE geb. 17.10.1751 te Friens, overl. 17.10.1928
te Poppingawier, trouwde 9.05.1874 in Idaar-
deradeel **HETTE IEMENS BUITEVELD**, vee-
houder te Poppingawier.

Voorzitter:

T. Nijdam, Coornhertstraat 12,
8913 HK Leeuwarden,
telefoon 05100-22167.

Secretaris-penningmeester:

C. v.d. Schoot Azn., Heerenhage 205,
8446 DE Heerenveen,
telefoon 05130-24792.

LEDEN

H. Nijdam-Smit

Boerhaavelaan 113, 9728 LK Groningen,
telefoon 050-253701.

K. Nijdam

Talmahiem, Kamer 15, 8561 DE Balk,
telefoon 05140-3033.

W. Wijnia

Angelsloërdijk 225, Statenhoeck,
7824 AH Emmen
telefoon 05910-22068.

POSTREKENING

82 67 24.

REKENING RABOBANK

gironummer 81 46 57,
rekeningnummer 32.64.65.308,
beide ten name van Penningmeester Nij-
damstra Stichting te Heerenveen.

FAMILIEBLAD

„DE NIJDAMSTRA-TYNGE”.
Lid/abonnee fl. 12.00 per jaar. (Vóór 31
maart te betalen.) Halfjaarlijks fl. 6,00
mits betaling plaats vindt vóór 31 januari/
juli. Donateurs/leden fl. 6,00 per jaar.
Dezelfde voorwaarden als hierboven ver-
meld.

REDAKTIE

T. Nijdam, Coornhertstraat 12,
8913 HK Leeuwarden.

BIJ ONBESTELBAARHEID GAARNE RETOUR AAN:
Coornhertstraat 12, 8913 HK Leeuwarden
(zo mogelijk opgave van nieuw adres).